

Arrest

nr. 260 059 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GREENLAND
Europalaan 50
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 21 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. GREENLAND, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger, geboren op (...) in Vernashen (provincie Vayots Dzor), waar u opgroeide en samenwoonde met uw familie. U studeerde Kunstpedagogie aan de universiteit in Yerevan.

In 2011 of 2012 begon u een relatie met uw huidige partner G.G. (...) (CGVS ref X, O.V. X). G. (...) reisde in juli 2012 naar Rusland om er te werken.

Begin juni 2013 werd u voor de eerste maal aangesproken door Go.A. (...), de zoon van het dorps hoofd A.A. (...). Hij vertelde u dat hij u wel zag zitten en dat hij uw hand zou komen vragen. U hechtte hier niet te veel belang aan. Enkele dagen later kwamen hij en zijn familie daadwerkelijk langs bij uw ouders. Ze vroegen uw hand. Aangezien deze familie een beruchte familie was – u beschreef hen als ‘slechte mensen’ – durfde uw vader hen niet te weigeren. U bracht uw vriend G. (...) van uw verloving op de

hoogte. Enkele dagen later keerde G. (...) uit Rusland terug. Jullie beslisten samen weg te lopen. Eind juni 2013 verlieten jullie Armenië met de wagen. Jullie reisden naar Moskou – waar jullie gedurende een half jaar bij de oom van G. (...) inwoonden. Hierna verbleven jullie in een andere woning. Uw man werkte in de Russische Federatie, hij legde asfalt. Op 26 april 2014 werd jullie zoon A. (...) geboren. Na jullie vertrek uit Armenië kwam de familie van Go.(...) erachter dat u uit Armenië was vertrokken. Ze gingen enkele keren bij uw ouders langs om te informeren waar u was. Verschillende keren liepen deze ontmoetingen uit in een gevecht tussen uw vader en de familie van Go. (...). Na enige tijd kwam de familie van Go. (...) kwam erachter dat jullie in Moskou verbleven. Jullie beslisten er te vertrekken. G. (...) verliet Rusland op 30 december 2016. Hij reisde naar Armenië en verbleef drie dagen in Yerevan. In deze periode keerde hij nog terug naar zijn dorp Yeghegnadzor om afscheid te nemen van zijn familie. Hij kende iemand die een Schengenvisum voor hem kon regelen waarmee hij op legale wijze de Europese lidstaten betrad. Begin 2017 kwam G. (...) aan in België. Via kennissen en tegen betaling liet hij een tijdelijke Poolse verblijfskaart regelen – zodat hij op legale wijze in België kon verblijven. Uzelf verliet Rusland op 7 juli 2017 en vervoegde uw partner in België. Op 20 januari 2019 overleed uw vader. Hij reed met de wagen, waarin twee vrienden zaten, in een ravijn in de regio van Karabach. U vermoedt dat de familie van Go. (...) verantwoordelijk is voor de dood van uw vader, aangezien hij die dag met hen had afgesproken om over jullie problemen te spreken. Uw moeder ging met deze vermoedens naar de politie. Er werd echter niets gedaan met haar getuigenis. Op 19 februari 2020 dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: de paspoorten van u, uw partner en uw zoon A. (...), uw geboorteakte, het rijbewijs van uw partner, het legerboekje van uw partner, de Poolse verblijfskaart van uw partner, de aankomstverklaring van uw partner in België, de overlijdensakte van uw vader, een artikel in verband met de dood van uw vader, een foto van het graf van uw vader, documenten in verband met het werk van u en uw partner in België.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Armenië voor de familie van Go. (...), omdat u uw verloving met hem verbrak en met een andere man wegliep. U vreest vooral voor de veiligheid van uw partner G. (...) (CGVS V. (...) p. 17).

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Vooreerst dient de laattijdigheid voor het indienen van jullie verzoek tot internationale bescherming benadrukt te worden. Uzelf verklaarde in België te zijn aangekomen op 7 juli 2017 (CGVS V. (...) p. 4). Uw man zou 30 of 31 december 2016 de Russische Federatie hebben verlaten, drie dagen in Armenië zijn verbleven en vervolgens naar België zijn gereisd (CGVS G. (...) p. 4-5). Toch dienden jullie pas op 19 februari 2020, meer dan drie jaar na de aankomst van uw man in België, een verzoek tot internationale bescherming in. Uw man verklaarde dat hij via via aan een Poolse verblijfskaart kon krijgen waarmee hij op legale wijze in België verbleef. Deze kaart was twee jaar geldig, van 14 april 2017 tot 15 april 2019. Jullie plan was om deze Poolse kaart te laten verlengen en een Poolse verblijfskaart te verkrijgen die voor 5 jaar geldig was. Hierna zouden jullie gezinshereniging kunnen aanvragen zodat u op legale wijze in België kon verblijven (CGVS G. (...) p. 7, 17-18). Toen jullie ontdekten dat het niet mogelijk was deze Poolse verblijfskaart te verlengen beslisten jullie een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Gevraagd waarom jullie zo lang hadden gewacht vooraleer jullie een verzoek tot internationale bescherming hadden ingediend, verklaarde uw man dat jullie geld hadden en konden leven. Er werd jullie aangeraden asiel aan te vragen toen er geen toekomst meer was op lange termijn (CGVS G. (...) p. 18). Deze uitleg volstaat niet. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat de asielprocedures losstaan van de andere verblijfsregelingen en dat – zelfs indien jullie op legale wijze in België verbleven en jullie geld verdienden – dit jullie niet hoefde tegen te houden jullie te beroepen op internationale bescherming in het land waar jullie zich wensten te vestigen. Verder dient gewezen te worden op het feit dat enkel uw man al die tijd legaal in België verbleef, maar dat u tijdens deze drie jaar niet over enig verblijfsdocument beschikte (CGVS V. (...) p. 17). Dit maakt het wederom vreemd en weinig geloofwaardig dat jullie ervoor zouden kiezen te wachten op een gezinshereniging die misschien mogelijk was wanneer de Poolse verblijfskaart van uw man verlengd zou worden en dit terwijl jullie een gegronde vrees voor vervolging zouden koesteren in jullie land van herkomst en een positieve uitkomst van de asielprocedure ook tot een verblijfsrecht in België zou leiden. Voorts dient benadrukt te worden dat jullie ook na het verlopen van de Poolse verblijfsvergunning op 15 april 2019 nog bijna een

jaar hebben gewacht met het indienen van een verzoek tot internationale bescherming, dit hoewel uw man aanhaalde dat de kans dat jullie gerepatrieerd zouden worden indien jullie werden tegen gehouden na het verlopen van dit Poolse document groot was (CGVS G. (...) p. 18). Slechts op 19 februari 2020 dienden jullie een verzoek tot internationale bescherming in, en dit twaalf dagen nadat u tijdens een politiecontrole betrappt werd op zwartwerk (zie document 1 blauwe map). Het lijkt er dan ook op dat deze gebeurtenis de eigenlijke reden was voor het indienen van jullie verzoek tot internationale bescherming. Van iemand die in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstig lijden zou lopen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij al het mogelijke zou doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat jullie zo lang hebben gewacht om jullie op internationale bescherming te beroepen, ondermijnt de ernst van de door jullie ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate.

U en uw partner haalden aan te vrezen voor Go. A. (...) en zijn vader, voormalig burgemeester van uw dorp Vernashen. Jullie verklaringen over jullie vervolgers blijven echter zeer oppervlakkig en miniem. Zo kon uzelf weinig tot niets vertellen over hoe de situatie van de familie van Go. (...) was toen jullie zelf nog in Armenië verbleven. U verklaarde niet te weten waarmee Go. (...) zich bezig hield. U wist niet of deze studeerde of werkte. U wist wél met zekerheid dat deze zich niet met politiek bezig hield (CGVS V. (...) p. 7-8). Uw partner daarentegen verklaarde dan weer dat G. (...) in het verleden lid was geweest van de gemeenteraad (CGVS G. (...) p. 8-9). U wist evenmin of A. (...), Go. (...)’s vader verbonden was aan een bepaalde politieke partij. Hoewel u verklaarde dat de familie van Go. (...) een slechte reputatie had, dat de vader van Go. (...) altijd zijn zin kreeg, dat niemand hem durfde tegen spreken en dat dit de reden was dat uw vader uw hand aan Go. (...) beloofde (CGVS V. (...) p. 8, 6), kon u deze bewering niet concreet maken. Wanneer u immers gevraagd werd om concrete voorbeelden te geven waaruit zou blijken dat Go. (...)’s vader steeds zijn zin doordreef en wanneer u gevraagd werd naar voorbeelden van zaken die deze familie een slechte naam zouden hebben bezorgd in het verleden moest u elk antwoord schuldig blijven (CGVS V. (...) p. 8). Ook over de huidige situatie overtuigen uw verklaringen niet. Zo zou u niet weten waar Go. (...) zich momenteel mee bezig houdt. U weet evenmin waar Go. (...) momenteel woont, of deze nog in het dorp verblijft of elders (CGVS V. (...) p. 7-8). U weet niet of de familie van Go. (...) op de hoogte is van jullie verblijfplaats (CGVS V. (...) p. 13). U verklaarde dat u niet naar hem mocht informeren omdat u de vrouw van G. (...) was (CGVS V. (...) p. 14). Deze verklaring volstaat niet. Indien u en uw partner daadwerkelijk vervolging vrezen van de familie van Go. (...) kan immers van jullie verwacht worden dat jullie op de hoogte zouden zijn van de achtergrond van deze familie en hierover duidelijke verklaringen kunnen afleggen, dat jullie zouden informeren naar hoe de situatie momenteel is en dat jullie hierover consistente verklaringen zouden afleggen – waar jullie echter niet in slagen. Jullie vage en inconsistente verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw relaas verder.

Verder bleken uw verklaringen over wat er gebeurde na jullie vertrek erg vaag en inconsistent. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat de familie van de burgemeester ‘constant’ bij uw ouders langsging (CGVS vragenlijst V. (...) nr. 3.5). Wanneer u echter op het CGVS gevraagd werd hoe vaak de familie van Go. (...) dan bij uw familie langs ging verklaarde u dit niet concreet te kunnen zeggen. Gevraagd of dit om twee keer, vijf keer of tien keer ging en met de duidelijke instructie om een schatting te geven, verklaarde u dat u dacht dat ze tussen de twee en vijf keer waren langs geweest (CGVS V. (...) p. 13). Dit kan bezwaarlijk als ‘constant’ worden beschouwd. Verder is het hoogst opmerkelijk dat u niet beter op de hoogte zou zijn van hoe vaak uw familie dan wel door Go. (...) werd lastig gevallen. U wist evenmin met zekerheid wanneer uw familie dan voor de eerste keer door Go. (...) werd lastig gevallen. U dacht dat u ongeveer een week na uw vertrek ontdekte dat ze waren langs geweest bij uw familie (CGVS V. (...) p. 14). Bovendien wist u niet wanneer zij voor de laatste keer bij uw familie waren langs geweest, u wist niet wanneer uw familie u voor de laatste keer verteld had dat ze waren langs geweest, noch kon u vertellen of dit een maand, een jaar of meerdere jaren geleden was (CGVS V. (...) p. 14). U was eveneens onwetend over hoeveel tijd er tussen de verschillende bezoeken van Go. (...) aan uw ouders zat (CGVS V. (...) p. 18-19). Hoewel u op de hoogte was van het feit dat er in de beginperiode regelmatig gevochten werd tussen beide families, wist u niet hoe vaak dit dan gebeurde noch of uw vader ooit gekwetst was geraakt of verzorging nodig had gehad (CGVS p. 13-14). U wist evenmin of uw familie ooit concreet bedreigd werd door de familie van Go. (...) (CGVS p. 15). U verklaarde uw onwetendheid met het feit dat uw moeder dingen voor u verzweg om u te behoeden en het feit dat u niet met uw vader durfde te spreken (CGVS p. 14, 18-19). Deze verklaring volstaat niet. Aangezien jullie vrees voor terugkeer de familie van Go. (...) betreft en er zich voor jullie vertrek helemaal geen vervolgingsfeiten hebben plaatsgevonden kan er dan ook van jullie verwacht worden dat jullie zich zouden informeren over wat er gebeurde na jullie vertrek zodat jullie zelf een duidelijk en helder beeld zouden hebben (en aan de asielinstanties zouden kunnen geven) van de vervolgingsfeiten en van jullie vrees bij terugkeer. Daarenboven bleek u daartoe de mogelijkheid te hebben. U verklaarde immers zelf bepaalde dingen die uw moeder voor u had verzwegen te ontdekken via uw jongste zus

(CGVS V. (...) p. 13). Uw vage verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die plaatsvonden na jullie vertrek uit Armenië doen dan ook in sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

U verklaarde dat het overlijden van uw vader de verantwoordelijkheid was van Go. (...) en zijn familie. U legde verschillende documenten neer om het overlijden van uw vader te staven, zoals de kopie van de overlijdensakte, een artikel in verband met zijn dood en een foto van zijn graf. Hoewel de dood van uw vader niet in twijfel wordt getrokken in deze beslissing, wordt er echter geen geloof gehecht aan de omstandigheden waarin uw vader stierf. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u en uw familie hadden met de familie van Go. (...) (cfr. supra), waardoor dan ook niet aangenomen kan worden dat de dood van uw vader hier het gevolg van was. Verder dient gewezen te worden naar de inconsistente verklaringen van uw partner met betrekking tot het overlijden van uw vader. Zo verklaarde G. (...) zich niet te herinneren wanneer uw vader dan juist stierf en situeerde hij zijn dood eens in het jaar 2013, dan weer in het jaar 2017 of in het jaar 2018, in de periode van de herfst (CGVS G. (...) p. 3, 16). Hij zou zich deze datum niet goed kunnen herinneren omwille van de stress (CGVS G. (...) p. 16). Geconfronteerd met de datum van de overlijdensakte verklaarde G. (...) dat uw vader reeds veel langer geleden leek gestorven te zijn (CGVS G. (...) p. 19). Indien uw vader daadwerkelijk overleed in een incident waarvan jullie vermoeden dat het om een moord ging, kan echter worden verwacht dat dit voorval een grote indruk op jullie zou hebben achtergelaten en dat jullie bijgevolg consistente verklaringen zouden kunnen afleggen omtrent de periode waarin dit voorval plaatsvond. De inconsistente verklaringen van G. (...) met betrekking tot de periode van het overlijden van uw vader doen dan ook verder afbreuk aan de voorgehouden context waarin uw vader zou zijn gestorven. De door jullie voorgehouden documenten werpen hier geen ander licht op. Nergens uit deze documenten blijkt dat uw vader met kwaad opzet werd gedood. In de overlijdensakte van uw vader wordt enkel gesteld dat deze overleed op 20 januari 2019 in Karabach, maar blijkt niet duidelijk hoe deze is gestorven. Daarenboven bestaat het artikel dat jullie voorleggen (waarin staat dat er drie inwoners van het dorp Gladzor overleden toen hun voertuig van de weg afweek en het water naast de ravijn inrolde) enkel uit een tekst op papier met een foto erboven, zonder titel, datum, bronvermelding of auteur, waardoor de bewijswaarde hiervan erg beperkt is.

Zowel u als uw partner verklaarden buiten de vrees voor de familie van Go. (...), geen andere vrees te hebben voor uw zoon A. (...) (CGVS G. (...) p. 18, CGVS V. (...) p. 18).

De door jullie voorgelegde documenten werpen geen ander licht op voorgaande conclusie. Wat betreft de paspoorten van u, u partner en uw zoon A. (...), uw geboorteakte, het rijbewijs van G. (...) diens legerboekje, dient opgemerkt te worden dat deze louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw reis bevatten die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Opmerkelijk is wel dat uit het paspoort van uw zoon A. (...) zou blijken dat deze in Armenië werd geboren en niet in Moskou, zoals jullie beweren. De Poolse kaart toont aan dat uw man een Poolse verblijfsvergunning had en op legale basis in Europa verbleef. Uit de aankomstverklaring die uw man ondertekende op 13 november 2017 zou blijken dat uw man in België aankwam op 11 november 2017 – een verklaring die echter door hem werd tegen gesproken tijdens zijn onderhoud op het CGVS en de DVZ (cfr. supra en zie vragenlijst DVZ nr. 32 p. 12). De documenten in verband met jullie werk in België tonen aan dat jullie hier reeds voor enige periode hebben gewerkt maar zeggen niets over jullie vrees bij terugkeer naar Armenië.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster omschrijft wat zich aandient als een enig middel als volgt:

“- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.”

Verzoekster gaat vervolgens in op haar vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

In dit kader herhaalt verzoekster vooreerst de aangevoerde feiten en vrees en de verklaringen die zij hierover eerder aflegde. Tevens benadrukt zij dat zij in haar land van herkomst in het kader hiervan geen bescherming kan verkrijgen.

Vervolgens betoogt zij:

“Gelet op de uiteenzetting die verzoekster heeft gegeven tijdens haar verhoor staat het vast dat in haar hoofde wel degelijk een reëel risico bestaat om het slachtoffer van represailles te zullen worden indien zij naar Armenië wordt teruggestuurd.

In de weigeringsbeslissing van het CGVS wordt ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen in vraag gesteld.

Verzoekster is het niet eens met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing dd. 19 november 2020.

Het CGVS stelt de oprechtheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in vraag om reden dat deze incoherenties zouden bevatten en onlogisch zouden zijn.

Bij de analyse van de verklaringen van verzoekster, is het CGVS selectief tewerk gegaan, enkel maar in het nadeel van verzoekster.

Tijdens haar gehoor op het CGVS was duidelijk gebleken dat verzoekster op een overtuigende en doorleefde manier over de feiten had verteld.

Het CGVS heeft de moeilijkheden die verzoekster wel degelijk heeft gekend, fout ingeschat.

Verzoekster wilt benadrukken dat haar verklaringen over de moeilijkheden met Go. A. (...) wel degelijk eerlijk waren.

Het is niet uitgesloten dat verzoekster zich misschien, onbewust, in haar verklaringen enkele onderdelen vergist heeft of enkele details vergeten heeft. Dit is ongetwijfeld door het aantal jaren tussen het verhoor en de door haar gekende problemen.

Dit houdt een miskennis in van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat het koppel niets konden vertellen over de huidige situatie van vader en zoon A. (...) is logisch wetend dat zij reeds driejaar in België zijn. Dat zij weinig over de situatie van de ouders konden vertellen is door het feit dat hun familie hen heelt willen beschermen. Dit is niet ongeloofwaardig.

Men verwijt verzoekster dat zij te lang gewacht heeft om een verzoek internationale bescherming in te dienen en dat haar geloofwaardigheid aantast. Het is een feit dat zij lang gewacht heeft doch dit is voor een reden die logisch is: zij heeft al drie jaar in veiligheid kunnen leven zonder een vrees voor repatriëring. Voor haar was het niet belangrijk welke statuut zij zou hebben: de vraag was alleen kon zij in veiligheid elders anders kunnen wonen.

Dat heeft zij via de Pools verblijfskaart kunnen doen. Toen dit lijkt geen mogelijkheid meer te kunnen aanbieden en leven zonder een verblijfsrecht onmogelijk bleek te zijn, hebben verzoekster en haar echtgenoot het nodige gedaan om hun relaas te vertellen en de nodig uitleg te geven over de redenen waarom zij hun land van herkomst hebben moeten verlaten.

Zij zijn hier oprecht in.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Minstens vraagt zij om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoekster voorhoudt in het voorliggende verzoekschrift, behelst de motiveringsplicht daarbij in hoofde van verweerder geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel nadeel, van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen.

3.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoekster stelt, dit net als haar partner en haar zoon, haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de familie van Go.

Zowel de ernst als de geloofwaardigheid van deze vermeende problemen en vrees worden echter op fundamentele wijze ondermijnd door het bijzonder laattijdige karakter van het verzoek om internationale bescherming dat verzoekster en haar partner indienden. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient de laattijdigheid voor het indienen van jullie verzoek tot internationale bescherming benadrukt te worden. Uzelf verklaarde in België te zijn aangekomen op 7 juli 2017 (CGVS V. (...) p. 4). Uw man zou 30 of 31 december 2016 de Russische Federatie hebben verlaten, drie dagen in Armenië zijn verbleven en vervolgens naar België zijn gereisd (CGVS G. (...) p. 4-5). Toch dienden jullie pas op 19 februari 2020, meer dan drie jaar na de aankomst van uw man in België, een verzoek tot internationale bescherming in. Uw man verklaarde dat hij via via aan een Poolse verblijfskaart kon krijgen waarmee hij op legale wijze in België verbleef. Deze kaart was twee jaar geldig, van 14 april 2017 tot 15 april 2019. Jullie plan was om deze Poolse kaart te laten verlengen en een Poolse verblijfskaart te verkrijgen die voor 5 jaar geldig was. Hierna zouden jullie gezinshereniging kunnen aanvragen zodat u op legale wijze in België kon verblijven (CGVS G. (...) p. 7, 17-18). Toen jullie ontdekten dat het niet mogelijk was deze Poolse verblijfskaart te verlengen beslisten jullie een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Gevraagd waarom jullie zo lang hadden gewacht vooraleer jullie een verzoek tot internationale bescherming hadden ingediend, verklaarde uw man dat jullie geld hadden en konden leven. Er werd jullie aangeraden asiel aan te vragen toen er geen toekomst meer was op lange termijn (CGVS G. (...) p. 18). Deze uitleg volstaat niet. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat de asielpcedures losstaan van de andere verblijfsregelingen en dat – zelfs indien jullie op legale wijze in België verbleven en jullie geld verdienden – dit jullie niet hoefde tegen te houden jullie te beroepen op internationale bescherming in het land waar jullie zich wensten te vestigen. Verder dient gewezen te worden op het feit dat enkel uw man al die tijd legaal in België verbleef, maar dat u tijdens deze drie jaar niet over enig verblijfsdocument beschikte (CGVS V. (...) p. 17). Dit maakt het wederom vreemd en weinig geloofwaardig dat jullie ervoor zouden kiezen te wachten op een gezinshereniging die misschien mogelijk was wanneer de Poolse verblijfskaart van uw man verlengd zou worden en dit terwijl jullie een gegronde vrees voor vervolging zouden koesteren in jullie land van herkomst en een positieve uitkomst van de asielpcedure ook tot een verblijfsrecht in België zou leiden. Voorts dient benadrukt te worden dat jullie ook na het verlopen van de Poolse verblijfsvergunning op 15 april 2019 nog bijna een jaar hebben gewacht met het indienen van een verzoek tot internationale bescherming, dit hoewel uw man aanhaalde dat de kans dat jullie gerepatriëerd zouden worden indien jullie werden tegen gehouden na het verlopen van dit Poolse document groot was (CGVS G. (...) p. 18). Slechts op 19 februari 2020 dienden jullie een verzoek tot internationale bescherming in, en dit twaalf dagen nadat u tijdens een politiecontrole betrapt werd op zwartwerk (zie document 1 blauwe map). Het lijkt er dan ook op dat deze gebeurtenis de eigenlijke reden was voor het indienen van jullie verzoek tot internationale bescherming. Van iemand die in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op

ernstig lijden zou lopen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij al het mogelijke zou doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat jullie zo lang hebben gewacht om jullie op internationale bescherming te beroepen, ondermijnt de ernst van de door jullie ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegt zich immers tot een loutere, vage en algemene herhaling van de verklaringen die zijzelf en haar partner eerder aflegden ter verklaring van hun laattijdige verzoek, met name dat zij initieel drie jaar beschikten over de Poolse verblijfskaart van haar partner. Met deze verklaringen wordt in het voorgaande echter uitdrukkelijk en terdege rekening gehouden. Derhalve doet verzoekster hiermee op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, aangaande en op basis van deze verklaringen en haar overige gezegden gedane vaststellingen. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster (die overigens zelf al die tijd niet over enig verblijfsdocument beschikte en illegaal in het land verbleef) en haar partner nalieten dit te doen en, dit zelfs na het verlopen van de Poolse verblijfskaart van haar partner en het overlijden van haar vader dat beweerdelijk zou kaderen in het asielrelaas, dermate lang talmden alvorens zulk verzoek, slechts twaalf dagen nadat zij door de politie werd betrapt op zwartwerk, in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in hun hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

In zoverre verzoekster de vaststellingen die omtrent haar asielrelaas worden gedaan in de bestreden beslissing tracht te ontcrachten door te verwijzen naar het tijdsverloop sedert de feiten en boudweg en op algemene wijze poneert dat zij zich daardoor *“misschien, onbewust, in haar verklaringen enkele onderdelen vergist heeft of enkele details vergeten heeft”*, dient voorts te worden opgemerkt dat zulks, dit gelet op het voorgaande, vooreerst bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Het waren immers verzoekster en haar partner zelf die ervoor kozen om dermate laattijdig een verzoek om internationale bescherming in te dienen en hiermee jarenlang te wachten. Dat er een aantal jaren zijn verstreken sedert de feiten plaatsvonden, is dus louter en alleen aan hen zelf te wijten. Hoe dan ook kan het tijdsverloop sedert de feiten de gedane vaststellingen niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op hun verdere leven, kunnen zij geacht worden in het geheugen van verzoekster en haar partner te zijn gegrift zodat zij bij machte zouden moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten. Redelijkerwijze kan daarenboven van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze, ook enkele jaren na datum, ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Aldus vormt het tijdsverloop sedert de feiten evenmin enige verklaring voor de gedane vaststellingen omtrent de vage en inconsistente verklaringen en onwetendheden in hoofde van verzoekster en haar partner omtrent de familie van Go. en de gebeurtenissen na hun vertrek uit hun land van herkomst.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing aangaande de door verzoekster en haar partner ten berde gebrachte asielmotieven geheel terecht gemotiveerd als volgt:

“U en uw partner haalden aan te vrezen voor Go. A. (...) en zijn vader, voormalig burgemeester van uw dorp Vernashen. Jullie verklaringen over jullie vervolgers blijven echter zeer oppervlakkig en miniem. Zo kon uzelf weinig tot niets vertellen over hoe de situatie van de familie van Go. (...) was toen jullie zelf nog in Armenië verbleven. U verklaarde niet te weten waarmee Go. (...) zich bezig hield. U wist niet of deze studeerde of werkte. U wist wél met zekerheid dat deze zich niet met politiek bezig hield (CGVS V. (...) p. 7-8). Uw partner daarentegen verklaarde dan weer dat G. (...) in het verleden lid was geweest van de gemeenteraad (CGVS G. (...)p. 8-9). U wist evenmin of A. (...), Go. (...)’s vader verbonden was aan een bepaalde politieke partij. Hoewel u verklaarde dat de familie van Go. (...) een slechte reputatie had, dat de vader van Go. (...) altijd zijn zin kreeg, dat niemand hem durfde tegen spreken en dat dit de reden was dat uw vader uw hand aan Go. (...) beloofde (CGVS V. (...) p. 8, 6), kon u deze bewering niet concreet maken. Wanneer u immers gevraagd werd om concrete voorbeelden te geven waaruit zou blijken dat Go. (...)’s vader steeds zijn zin doordreef en wanneer u gevraagd werd naar voorbeelden van

zaken die deze familie een slechte naam zouden hebben bezorgd in het verleden moest u elk antwoord schuldig blijven (CGVS V. (...) p. 8). Ook over de huidige situatie overtuigen uw verklaringen niet. Zo zou u zou niet weten waar Go. (...) zich momenteel mee bezig houdt. U weet evenmin waar Go. (...) momenteel woont, of deze nog in het dorp verblijft of elders (CGVS V. (...) p. 7-8). U weet niet of de familie van Go. (...) op de hoogte is van jullie verblijfplaats (CGVS V. (...) p. 13). U verklaarde dat u niet naar hem mocht informeren omdat u de vrouw van G. (...) was (CGVS V. (...) p. 14). Deze verklaring volstaat niet. Indien u en uw partner daadwerkelijk vervolging vrezen van de familie van Go. (...) kan immers van jullie verwacht worden dat jullie op de hoogte zouden zijn van de achtergrond van deze familie en hierover duidelijke verklaringen kunnen afleggen, dat jullie zouden informeren naar hoe de situatie momenteel is en dat jullie hierover consistente verklaringen zouden afleggen – waar jullie echter niet in slagen. Jullie vage en inconsistente verklaringen ondergraven de geloofwaardigheid van uw relaas verder.

Verder bleken uw verklaringen over wat er gebeurde na jullie vertrek erg vaag en inconsistent. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat de familie van de burgemeester 'constant' bij uw ouders langsging (CGVS vragenlijst V. (...) nr. 3.5). Wanneer u echter op het CGVS gevraagd werd hoe vaak de familie van Go. (...) dan bij uw familie langs ging verklaarde u dit niet concreet te kunnen zeggen. Gevraagd of dit om twee keer, vijf keer of tien keer ging en met de duidelijke instructie om een schatting te geven, verklaarde u dat u dacht dat ze tussen de twee en vijf keer waren langs geweest (CGVS V. (...) p. 13). Dit kan bezwaarlijk als 'constant' worden beschouwd. Verder is het hoogst opmerkelijk dat u niet beter op de hoogte zou zijn van hoe vaak uw familie dan wel door Go. (...) werd lastig gevallen. U wist evenmin met zekerheid wanneer uw familie dan voor de eerste keer door Go. (...) werd lastig gevallen. U dacht dat u ongeveer een week na uw vertrek ontdekte dat ze waren langs geweest bij uw familie (CGVS V. (...) p. 14). Bovendien wist u niet wanneer zij voor de laatste keer bij uw familie waren langs geweest, u wist niet wanneer uw familie u voor de laatste keer verteld had dat ze waren langs geweest, noch kon u vertellen of dit een maand, een jaar of meerdere jaren geleden was (CGVS V. (...) p. 14). U was eveneens onwetend over hoeveel tijd er tussen de verschillende bezoeken van Go. (...) aan uw ouders zat (CGVS V. (...) p. 18-19). Hoewel u op de hoogte was van het feit dat er in de beginperiode regelmatig gevochten werd tussen beide families, wist u niet hoe vaak dit dan gebeurde noch of uw vader ooit gekwetst was geraakt of verzorging nodig had gehad (CGVS p. 13-14). U wist evenmin of uw familie ooit concreet bedreigd werd door de familie van Go. (...) (CGVS p. 15). U verklaarde uw onwetendheid met het feit dat uw moeder dingen voor u verzwegen om u te behoeden en het feit dat u niet met uw vader durfde te spreken (CGVS p. 14, 18-19). Deze verklaring volstaat niet. Aangezien jullie vrees voor terugkeer de familie van Go. (...) betreft en er zich voor jullie vertrek helemaal geen vervolgingsfeiten hebben plaatsgevonden kan er dan ook van jullie verwacht worden dat jullie zich zouden informeren over wat er gebeurde na jullie vertrek zodat jullie zelf een duidelijk en helder beeld zouden hebben (en aan de asielinstanties zouden kunnen geven) van de vervolgingsfeiten en van jullie vrees bij terugkeer. Daarenboven bleek u daartoe de mogelijkheid te hebben. U verklaarde immers zelf bepaalde dingen die uw moeder voor u had verzwegen te ontdekken via uw jongste zus (CGVS V. (...) p. 13). Uw vage verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die plaatsvonden na jullie vertrek uit Armenië doen dan ook in sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

U verklaarde dat het overlijden van uw vader de verantwoordelijkheid was van Go. (...) en zijn familie. U legde verschillende documenten neer om het overlijden van uw vader te staven, zoals de kopie van de overlijdensakte, een artikel in verband met zijn dood en een foto van zijn graf. Hoewel de dood van uw vader niet in twijfel wordt getrokken in deze beslissing, wordt er echter geen geloof gehecht aan de omstandigheden waarin uw vader stierf. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u en uw familie hadden met de familie van Go. (...) (cfr. supra), waardoor dan ook niet aangenomen kan worden dat de dood van uw vader hier het gevolg van was. Verder dient gewezen te worden naar de inconsistente verklaringen van uw partner met betrekking tot het overlijden van uw vader. Zo verklaarde G. (...) zich niet te herinneren wanneer uw vader dan juist stierf en situeerde hij zijn dood eens in het jaar 2013, dan weer in het jaar 2017 of in het jaar 2018, in de periode van de herfst (CGVS G. (...) p. 3, 16). Hij zou zich deze datum niet goed kunnen herinneren omwille van de stress (CGVS G. (...) p. 16). Geconfronteerd met de datum van de overlijdensakte verklaarde G. (...) dat uw vader reeds veel langer geleden leek gestorven te zijn (CGVS G. (...) p. 19). Indien uw vader daadwerkelijk overleed in een incident waarvan jullie vermoeden dat het om een moord ging, kan echter worden verwacht dat dit voorval een grote indruk op jullie zou hebben achtergelaten en dat jullie bijgevolg consistente verklaringen zouden kunnen afleggen omtrent de periode waarin dit voorval plaatsvond. De inconsistente verklaringen van G. (...) met betrekking tot de periode van het overlijden van uw vader doen dan ook verder afbreuk aan de voorgehouden context waarin uw vader zou zijn gestorven. De door jullie voorgehouden documenten werpen hier geen ander licht op. Nergens uit deze documenten blijkt dat uw vader met kwaad opzet werd gedood. In de overlijdensakte van uw

vader wordt enkel gesteld dat deze overleed op 20 januari 2019 in Karabach, maar blijkt niet duidelijk hoe deze is gestorven. Daarenboven bestaat het artikel dat jullie voorleggen (waarin staat dat er drie inwoners van het dorp Gladzor overleden toen hun voertuig van de weg afweek en het water naast de ravijn inrolde) enkel uit een tekst op papier met een foto erboven, zonder titel, datum, bronvermelding of auteur, waardoor de bewijswaarde hiervan erg beperkt is.

Zowel u als uw partner verklaarden buiten de vrees voor de familie van Go. (...), geen andere vrees te hebben voor uw zoon A. (...) (CGVS G. (...) p. 18, CGVS V. (...) p. 18).

De door jullie voorgelegde documenten werpen geen ander licht op voorgaande conclusie. Wat betreft de paspoorten van u, u partner en uw zoon A. (...), uw geboorteakte, het rijbewijs van G. (...) diens legerboekje, dient opgemerkt te worden dat deze louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw reis bevatten die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken. Opmerkelijk is wel dat uit het paspoort van uw zoon A. (...) zou blijken dat deze in Armenië werd geboren en niet in Moskou, zoals jullie beweren. De Poolse kaart toont aan dat uw man een Poolse verblijfsvergunning had en op legale basis in Europa verbleef. Uit de aankomstverklaring die uw man ondertekende op 13 november 2017 zou blijken dat uw man in België aankwam op 11 november 2017 – een verklaring die echter door hem werd tegen gesproken tijdens zijn onderhoud op het CGVS en de DVZ (cfr. supra en zie vragenlijst DVZ nr. 32 p. 12). De documenten in verband met jullie werk in België tonen aan dat jullie hier reeds voor enige periode hebben gewerkt maar zeggen niets over jullie vrees bij terugkeer naar Armenië.”

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan.

Waar zij herhaalt dat haar familie en de familie van haar partner hen wilden beschermen en opnieuw laat uitschijnen dat zij daardoor (mogelijks) informatie achterhielden, dient te worden opgemerkt dat verzoekster met de loutere herhaling van deze eerder afgelegde verklaringen geenszins afbreuk kan doen aan de voormelde, omtrent deze en de overige door haar en haar partner afgelegde verklaringen gedane vaststellingen. Verzoekster gaat met deze verklaring vooreerst geheel voorbij aan de vaststelling dat zij via haar zus informatie kon bekomen die haar moeder voor haar tracht(te) te verzwijgen. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de verklaring dat de familie van verzoekster en de familie van haar partner, louter om hen te beschermen, de voormelde informatie zouden achterhouden iedere geloofwaardigheid ontbeert. Het betreft immers essentiële informatie teneinde het risico in hunner hoofde bij een terugkeer in te schatten. Tevens kon deze informatie hen er mogelijks van weerhouden en hen extra ontraden om terug te keren naar hun land van herkomst. Eveneens betreft het cruciale informatie in het kader en ter adstructie van hun respectieve verzoek om internationale bescherming. Dat hun familie dergelijke belangrijke informatie desalniettemin voor hen zou verhullen, is geheel niet aannemelijk.

Voor het overige vergenoegt verzoekster zich ertoe om boudweg, eenvoudigweg en op algemene en ongefundeerde wijze te poneren dat het CGVS de geloofwaardigheid van haar relaas ten onrechte in twijfel trok, dat zij haar relaas weldegelijk aannemelijk zou hebben gemaakt en dat haar verklaringen weldegelijk eerlijk en oprecht waren. Verzoekster kan bezwaarlijk volstaan met het uiten van dermate algemene, ongefundeerde en niet-nader uitgewerkte beweringen om afbreuk te doen aan de veelheid aan voormelde, concrete, in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

Deze motieven vinden stuk voor stuk steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet op dienstige wijze weerlegt of betwist, onverminderd overeind.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekster duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Evenmin geeft zij aan welk(e) van de overige algemene beginselen van behoorlijk bestuur zij geschonden acht en/of waaruit hun schending zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet dienstig aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT